

J kapitola 3.

[1] Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady. [2] Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: "Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním." [3] Ježíš mu odpověděl: "Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží." [4] Nikodém mu řekl: "Jak se může člověk narodit, když už je starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit." [5] Ježíš odpověděl: "Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího. [6] Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch. [7] Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu. [8] Vítr vane kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha." [9] Nikodém se ho otázel: "Jak se to může stát?" [10] Ježíš mu řekl: "Ty jsi učitel Izraele, a tohle nevíš? [11] Amen, amen, pravím tobě, že mluvíme o tom, co známe, a svědčíme o tom, co jsme viděli, ale vy naše svědectví nepřijímáte. [12] Jestliže nevěříte, když jsem vám mluvil o pozemských věcech, jak uvěříte, budu-li mluvit o nebeských? [13] Nikdo nevstoupil na nebesa, leč ten, který sestoupil z nebes, Syn člověka. [14] Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, [15] aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný. [16] Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. [17] Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. [18] Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, je již odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. [19] Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. [20] Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. [21] Kdo však činí pravdu, přichází ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu." [22] Potom Ježíš odešel se svými učedníky do judské země; tam s nimi pobýval a křtil. [23] Také Jan křtil v Ainon, blízko Salim, protože tam byl dostatek vody; lidé přicházeli a dávali se křtít. [24] To bylo ještě před Janovým uvězněním. [25] Mezi učedníky Janovými a Židy došlo ke sporu o očišťování. [26] Přišli k Janovi a řekli mu: "Mistře, ten který byl s tebou na druhém břehu Jordánu, o němž jsi vydal dobré svědectví, nyní sám křtí a všichni chodí k němu." [27] Jan odpověděl: "Člověk si nic nemůže přisvojit, není-li mu to dáno z nebe. [28] Vy sami jste svědkové, že jsem řekl: Já nejsem Mesiáš, ale jsem vyslán jako jeho předchůdce. [29] Ženich je ten, kdo má nevěstu. Ženichův přítel, který u něho stojí a čeká na jeho rozkaz, upřímně se raduje, když uslyší ženichův hlas. A tak je má radost dovršena. [30] On musí růst, já však se menšit. [31] Kdo přichází shůry, je nade všechny. Kdo pochází ze země, náleží zemi a mluví o pozemských věcech. Kdo přichází z nebe je nade všechny, [32] svědčí o tom, co viděl a slyšel, ale jeho svědectví nikdo nepřijímá. [33] Kdo však jeho svědectví přijal, potvrdil tím, že Bůh je pravdivý. [34] Ten, koho poslal Bůh, mluví slova Boží, neboť Bůh udílí svého Ducha v plnosti. [35] Otec miluje Syna a všechnu moc dal do jeho rukou. [36] Kdo věří v Syna, má život věčný. Kdo Syna odmítá, neuzří život, ale hněv Boží na něm zůstává."